

РЕШЕНИЕ

№ 1336

гр. Велико Търново, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДИАНА РАДЕВА**

при участието на секретаря **ДИМИТРИНКА К. БАБЕКОВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА РАДЕВА** Гражданско дело №
20214110101064 по описа за 2021 година

Иск по чл. 323 от ТЗ, вр. с чл. 86 от ЗЗД

Ищецът „Ясмин 96 РР“ ЕООД, гр.Стара Загора представляван от адв.С. от АК Стара Загора твърди, че на 6.10.2020 г. между него и ответника е сключен договор за търговска продажба на пшеница относно продавано количество пшеница от 340 тона при цена от 350 лева за тон, или общо в размер на 119 000 лева. Излага, че платил сумата от 70000 лева на 7.10.2020 г. по банков път, а на 8.10.2020 г. заплатил остатъка от 49 000 лева. Сочи, че на 8.10.2020 г. е натоварено количество пшеница от 32,59 метрични тона, като останалото количество е следвало да се натовари на другия ден. Твърди, че на 9.10.2020 г. продавачът уведомил по телефона ищеца, че очаква изкупната цена на пшеницата да се покачи, поради което разваля договора по отношение на останалото ненатоварено количество пшеница от 307,41 метрични тона.

Изтъква, че изявлението за разваляне на договора било материализирано в кредитно известие от същата дата, като сумата от 107593,50 лева била възстановена на ищеца на същия ден. Заявява, че на 15.10.2020 г. е сключил заместваща сделка за 400 метрични тона пшеница на стойност по 370 лева за тон, поради което за него е възникнало правото да претендира разликата в цената по отпадналия договор и заместващата сделка, възлизаща на 6148,20 лева. Моли съда да осъди

ответника да му заплати горната сума, ведно със законна лихва от подаване на иска до окончателното изплащане.Претендира разноски. В съдебно заседание поддържа исковата претенция.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът ЕТ „Семик- Г.С.“, с. Страхилово, чрез пълномощник адв.Н. от ВТАК сочи допустимост, но неоснователност на предявения иск. Не оспорва наличието на сключен договор за търговска продажба от 6.10.2020 г. за продажба на 340 тона пшеница по 350 лева на тон. Твърди, че уговорката била цялата сума от 119000 лева да се заплати на 7.10.2020 г. и в същия ден стоката да бъде натоварена. Заявява, че плащанията били направени така, както е посочил ищеца, но сочи, че на 8.10.2020 г. ищецът изпратил само един камион за товарене, като заявил, че остатъкът от 307,41 тона ще получи по-късно. Оспорва да е развалял договора на 9.10.2020 г. и навежда, че ищецът бил този, който на същия ден го уведомил по телефона, че е намерил пшеница на по-ниска цена, като поискал по-голямо количество стока срещу вече платената цена. Твърди, че след като не се съгласил, ищецът заявил, че разваля договора и поискал да му бъдат върнати парите. Излага, че върнал парите, тъй като така или иначе стоката не била получена от ищеца. Заявява, че договорът реално е прекратен поради взаимно съгласие на страните, поради което счита иска за неоснователен и моли съда да го отхвърли. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител поддържа изложеното становище в отговора.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установена следната фактическа обстановка:

По делото е приета фактура № 48/6.10.2020 г. за доставка на пшеница реколта 2020 г. от 340 тона на единична цена 350 лева и обща сума от 119 000 лева. Цената по тази фактура е платена на два пъти- на 7.10.2020 г. на ответното дружество е преведена сума от 70000 лева –частично плащане по фактура 48/6.10.2020 г. според приложеното потвърждение на плащане, а остатъкът от 49000 лева е преведен на следващия ден, видно от приложеното платежно нареждане. С кредитно известие №49 от 9.10.2020 г. ответникът е върнал сумата от 107593, 50 лева на ищеца. Основанието посочено в кредитното известие е „ненатоварено количество“. Приети са два пътни листа от 9.10.2020 г. издадени за камиони на ищцовото дружество, управлявани от ***** с маршрут Кирилово- Страхилово с тръгване 8.25 часа

и пристигане 13 часа и обратно Страхилово- Трънково с тръгване 14,45 часа и пристигане 18,20 часа . Изготвена е съдебно-счетоводна експертиза, според която счетоводството на ищеца е водено редовно относно издадената от „Агрозлатекс“ ООД фактура № 1168/15.10.2020 г. По тази фактура ищецът е извършил плащане на 27.10.2020 г. – 48000 лева през „ПроКредит Банк“ и на 3.11.2020 г.- 100000 лева през „Райфайзенбанк България“. Общо платената стойност по фактурата е 148 000 лева. Общия размер на платената в повече сума от ищеца по последващата сделка за покупко-продажба на пшеница сключена с „Агрозлатекс“ ООД е 6148,20 лева при закупени 400 тона при единична цена по 370 лева за тон. Събрани са и гласни доказателства. Св. *** е шофьор на товарен автомобил в ищцовото дружество. Излага, че е посещавал базата на ответника в с.Страхилово няколко пъти. Сочи, че в началото на м. октомври 2020 г. бил изпратен да натовари пшеница, но когато отишли на портала им казали, че няма да ги товарят. Обадили се на началниците си , изчакали известно време и дошъл човек, вероятно собственика, който им казал , че няма да товарят и ще връща парите за стоката. Св.*** също работи при ищеца и е шофирал втория камион, изпратен до базата на ответника в с.Страхилово. Той потвърждава изцяло изложеното от св.***. Св. **** познава ответника . Твърди, че в началото на октомври бил при него, когато телефонът му звъннал и от откъслечния разговор, който чул, а впоследствие от разказа на *** разбрал, че става въпрос за старозагорска фирма, която искала или да вземе повече зърно за преведените пари, или да намали цената. *** отказал и отишъл при жена си в офиса, за да им върне парите. Св. *** също познава ответника.Твърди, че бил в офиса при жена му , за да вземе някакъв документ за майка си, когато *** влязъл видимо ядосан. Казал на жена си, че сделката със старозагорската фирма се провалила, тъй като искали да вземат повече зърно на по-ниска цена , след което и казал да им върне парите.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Искът е процесуално допустим , депозиран от процесуално легитимирано лице пред надлежния съд. По същество е неоснователен.

Не е спорно между страните наличието на облигационно правоотношение по повод сключена сделка за продажба на 340 тона пшеница

при единична цена от 350 лева на тон и обща цена 119 000 лева, за което е издадена фактура № 48/6.10.2020 г. Не се спори, че ищецът е платил цената на два пъти- на 7.10.2020 г. е превел 70 000 лева, а на 8.10.2020 г.- 49 000 лева и че на същата дата-8.10.2020 г. е натоварил от базата на ответника в с.Страхилово 32,50 метрични тона пшеница. Не се нуждае от доказване като безспорно и обстоятелството, че на 9.10.2020 г. ответникът е превел с кредитно известие по сметка на ищеца сумата от 107 593,50 лева с посочено основание“ ненатоварено количество“. Спорните обстоятелства, които следваше да бъдат установени са свързани с причината, поради която ищецът е сключил сделка за покупка на пшеница на по-висока от договорената стойност, от която е претърпял вреди. В този аспект твърденията на двете страни съществено се разминават , като ищецът изтъква, че договорът за покупко-продажба бил развален от ответника, който обективирал това си намерение чрез кредитното известие за връщане на сумата от 107 593,50 лева, а мотивът бил, че очаква повишение на изкупната цена. От своя страна ответникът изтъква, че не той, а ищецът му се обадил , за да промени условията по сделката, като поискал повече зърно за платените вече пари или по-ниска цена и след като ответникът не се съгласил, на практика договорът бил прекратен по взаимно съгласие, като той върнал парите за ненатовареното все още количество зърно. Съобразно разпоредбата на чл. 154,ал.1 от ГПК съдът с доклада по делото е разпределил доказателствената тежест, като е указал на страните, че всяка от тях следва пълно и главно да установи фактическите си твърдения, на които основава претенциите, респективно възраженията си. При предявената претенция от ищеца основана на разпоредбата на чл. 323 от ТЗ той следваше пълно и главно да установи, че е изправна страна по договора, който е развален от ответника , вследствие което ищецът е сключил заместваща сделка при по-неизгодни условия, от което е претърпял вреди. В случая вредите се изразяват в претърпени загуби чрез намаляване на имуществото на ищеца със сумата от 6148,20 лева-цената, платена в повече по сключената впоследствие заместваща сделка в резултат на неизпълнението на задълженията от ответното дружество. Ищецът следваше пълно и главно да установи, че настъпването на тези реални вреди са в пряка причинно-следствена връзка от неизправността на ответника, развалил договора. Безспорно в случая е налице сделка между търговци и сключеният между тях двустранен, консенсуален, неформален

договор може да бъде развален по правилото на чл. 87 от ЗЗД. Правото да се развали договора е едностранно, субективно, потестативно право, при упражняването на което чрез едностранно волеизявление се внася промяна в чуждата правна сфера. Ищецът основава иска си на твърдението относно материализирано волеизявлението на ответника за разваляне на договора чрез връщане на сумата по кредитното известие, която сума представлява платената цена за ненатовареното към 9.10.2020 количество пшеница. Анализът на релевантните доказателства не подкрепя тази теза. Водените от ищеца свидетели *** и *** установиха само, че на 9.10.2020 г. е извършен курс от двата камиона до с.Страхилово с цел да се натовари пшеница, но камионите се върнали празни, тъй като от базата не ги натоварили. И двамата свидетели заявиха, че са уведомили шефовете си за отказа да бъдат натоварени и са получили нареждане да изчакат, като след известно време лице, вероятно собственикът им казал да обръщат и да тръгват. Няколко пъти бил споменал, че ще върне парите на шефовете им. Тези показания установяват само, че облигационната връзка между страните е прекъсната на 9.10.2020 г. и договорът не е изпълнен в цялост, но не доказват разваляне на договора по вина или от ответника на соченото в исковата молба основание-очаквано повишение на цената на продаваната стока, поради което продавачът разваля договора за ненатовареното количество и връща платената вече остатъчна цена. От друга страна чрез разпита на св. **** се установява, че ответникът е бил този, който е получил телефонно обаждане от ищеца с искане за намаляване на цената или увеличаване на количеството зърно, което да бъде продадено, в отговор на което последвал отказ от ответника и връщане на парите за ненатовареното зърно. Показанията на св. ****, които пресъздават чут откъслечен разговор, както и преразказват казаното му от ответника се потвърждават от показанията на другия свидетел ***, който присъствал на разговора между ответника и жена му и разбрал, че тя трябва да върне парите на старозагорската фирма, тъй като сделката се провалила- те искали повече зърно и на по-ниска цена. Съдът кредитира показанията на тези свидетели и ги цени съобразно разпоредбата на чл. 172 от ГПК, с оглед познанството им с ответника така, както цени и показанията на свидетелите, които работят в ищцовото дружество. Съпоставяйки гласните доказателства с изложените факти и обстоятелства от страните, същите подкрепят тезата на ответника, че в действителност договорът е бил

прекратен, но по –скоро по съгласие на страните /останалото количество зърно не е натоварено, но парите са върнати на същия ден/, а разваляне на договора по инициатива или по вина ответника не се установи по пътя на пълното и главно доказване от ищцовото дружество. Ищецът не представи доказателства, че именно ответникът е иницирал развалянето на договора, не посочи нито как се е свързал ответника с представител на ищеца, нито кой е бил този представител. Сам по себе си кредитното известие не може да се тълкува като обективизирано в него едностранното волеизявление за разваляне на договора, тъй като изрично не е посочено, че договорът се разваля и на следващо място, същото е било резултат от проведения по инициатива на ищеца телефонен разговор, за който свидетелстват **** и ***. Доколкото не се доказва от ищеца, че продавачът по сделката е неизправната страна, като дори не се твърди, че поради това ищецът е упражнил правото си да развали договора, като потърси обезщетение за причинените му вреди и не се доказва твърдението му, че ответникът е развалил договора, макар да се установи чрез заключението на ССЧЕ сключването на друга сделка на по-висока цена и разлика между цената на развалената продажба и заместващата сделка от 6128,20 лева, то не са налице предпоставките, обуславящи възникването на право на обезщетение по чл. 323 от ТЗ. С оглед изложеното иска за заплащане на сумата от 6148,20 лева главница, представляваща разликата между цената по развалиния договор за продажба и сключената заместваща сделка се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен. Следва да се отхвърли и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху главницата от подаване на иска до окончателното изплащане.

При този изход на делото и на основание чл. 78,ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените по делото разноски възлизащи на 640 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от иск с правно основание чл. 323 от ТЗ, вр. с чл. 86 от ЗЗД на „ЯСМИН 96 РР“ ЕООД с ЕИК 200861627, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул.“ Старозагорско въстание“ № 26,вх.А,

ет.1,ап.25 срещу ЕТ „СЕМИК- Г.С.“ с ЕИК 040494044, седалище и адрес на управление с.Страхилово, Община П.Тръмбеш, ул.“ 49-та“ № 21 за заплащане на сумата от 6148,20 / шест хиляди сто четиридесет и осем лева и 20 ст./ главница, представляваща разликата между цената по разваления договор за продажба и сключената заместваща сделка , ведно със законна лихва от подаване на исковата молба -6.04.2021 г. до окончателното изплащане, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА „ЯСМИН 96 РР“ ЕООД с ЕИК 200861627 , седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул.“ Старозагорско въстание“ № 26,вх.А, ет.1,ап.25 да заплати на ЕТ „СЕМИК- Г.С.“ с ЕИК 040494044, седалище и адрес на управление с.Страхилово, Община П.Тръмбеш, ул.“ 49-та“ № 21 сумата от 640 / шестстотин и четиридесет / лева направени по делото разноси .

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС, чрез ВТРС в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____